

То ви казахъ да ся позовате отъ нѣхны-те науки: Безъ нѣхно-то изученіе чада мон! не можете да ся водите во всякій вашъ животъ. Каквы звѣрове ще станете безъ воспитаніе! Человѣкъ долженствува бытіе-то си токмо на Бестеството: превосходства-та обаче ги получава отъ воспитаніе-то. Вижде, какъ у градинны-те нищо не става безъ уработаніе: уработеніе на человѣка е воспитаніето.

Всѣ-те ваши Учители друго не искатъ отъ васъ за заплата на ученія-та, кои-то вы поучаватъ, освѣнь добро щеніе. За да успѣете, струвайте какъ-то ви порачатъ сосъ усердіе ревность и послушаніе. Послушаніе ся зове когда нѣкой ся оставя да го водять неговѣи учителя. Ваши-те учителя ваши-те родители не возможно е дави учатъ когда-то не слышате нѣхны-те совѣтуванія Оноза кое-то вы казувать сохранявайте го во вашій умъ, и не ги принуждавайте да ви го рекатъ и второй путь. Дѣте-то кое-то всегда заборава треба на конецъ да остани въ погрѣшкы-те си. Когда единъ учитель ся принуждава да казува многажды истый предметъ, послѣдува да загуби терпѣніе-то, най послѣ, или му дотегнува, и не струва вече да ся труди за одного такового ученика. Чесо ради впрочемъ говори сосъ него безъ никакова полза, и слѣдователно, истива любовь-та камъ него, и ученику оставать неизмѣни погрѣшкы-те и ето що е прирѣдокъ на негово-то невниманіе и небреже